

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 387/2012

z dnia 19 kwietnia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie ich stabilności finansowej lub nimi zagrożonych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Bezprecedensowy ogólnoswiatowy kryzys finansowy i bezprecedensowe pogorszenie koniunktury gospodarczej miały istotny negatywny wpływ na wzrost gospodarczy i stabilność finansową oraz spowodowały znaczne pogorszenie sytuacji finansowej i gospodarczej wielu państw członkowskich. W szczególności niektóre państwa członkowskie doświadczają poważnych trudności lub są nimi zagrożone; są to przede wszystkim problemy związane ze wzrostem gospodarczym i stabilnością finansową oraz z pogłębieniem się deficytu i zadłużenia, również z powodu międzynarodowej sytuacji gospodarczej i finansowej.
- (2) Chociaż podjęto już zdecydowane działania w celu zrównoważenia negatywnych skutków kryzysu, włącznie ze zmianami ram prawnych, powszechnie zaczyna być odczuwany wpływ kryzysu finansowego na gospodarkę realną, rynek pracy i obywateli. Presja na krajowe zasoby finansowe jest coraz większa i należy podjąć kolejne kroki łagodzące tę presję poprzez maksymalne i optymalne wykorzystanie środków z Europejskiego Funduszu Rybackiego.
- (3) Na podstawie art. 122 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który przewiduje możliwość udzielenia pomocy finansowej Unii państwu członkowskiemu, które ma trudności lub jest istotnie zagrożone

poważnymi trudnościami, między innymi, z racji nadzwyczajnych okoliczności pozostających poza jego kontrolą, rozporządzenie Rady (UE) nr 407/2010 ⁽³⁾ ustanowiło europejski mechanizm stabilizacji finansowej w celu zachowania stabilności finansowej Unii.

- (4) Decyzją wykonawczą Rady 2011/77/UE ⁽⁴⁾ oraz decyzją wykonawczą Rady 2011/344/UE ⁽⁵⁾ taka pomoc finansowa została przyznana, odpowiednio, Irlandii i Portugalii.
- (5) Grecja doświadczała poważnych trudności związanych ze swoją stabilnością finansową jeszcze przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 407/2010. W związku z tym pomoc finansowa dla Grecji nie może opierać się na tym rozporządzeniu.
- (6) Umowa między pożyczkodawcami i umowa w sprawie pożyczki dla Grecji, podpisane w dniu 8 maja 2010 r., weszły w życie z dniem 11 maja 2010 r. Umowa między pożyczkodawcami ma w pełni obowiązywać przez trzy lata okresu programowania, dopóki pozostaną jakiegokolwiek niespłacone kwoty z tytułu umowy w sprawie pożyczki.
- (7) Rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich ⁽⁶⁾ przewiduje, że Rada ma przyznać wzajemną pomoc, w przypadku gdy państwo członkowskie, które nie przyjęło euro, będzie miało poważne trudności lub będzie poważnie zagrożone trudnościami związanymi ze swym bilansem płatniczym.
- (8) Decyzjami Rady 2009/102/WE ⁽⁷⁾, 2009/290/WE ⁽⁸⁾ i 2009/459/WE ⁽⁹⁾ przyznano taką unijną pomoc finansową, odpowiednio, Węgrom, Łotwie i Rumunii.
- (9) Okres, w którym pomoc finansowa jest dostępna dla Irlandii, Węgier, Łotwy, Portugalii i Rumunii, określono w odpowiednich decyzjach Rady. Okres, w którym pomoc finansowa była dostępna dla Węgier, zakończył się w dniu 4 listopada 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 84.⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 marca 2012 r.⁽³⁾ Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.2011, s. 34.⁽⁵⁾ Dz.U. L 159 z 17.6.2011, s. 88.⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 37 z 6.2.2009, s. 5.⁽⁸⁾ Dz.U. L 79 z 25.3.2009, s. 39.⁽⁹⁾ Dz.U. L 150 z 13.6.2009, s. 8.

- (10) Okres, w którym pomoc finansowa dla Grecji jest dostępna na podstawie umowy między pożyczkodawcami i umowy w sprawie pożyczki, jest różny w zależności od każdego uczestniczącego w tych instrumentach państwa członkowskiego.
- (11) W następstwie decyzji Rady Europejskiej z dnia 25 marca 2011 r. ministrowie finansów 17 państw członkowskich strefy euro podpisali w dniu 11 lipca 2011 r. Traktat ustanawiający europejski mechanizm stabilności. W następstwie decyzji podjętych przez szefów państw i rządów strefy euro w dniach 21 lipca i 9 grudnia 2011 r. traktat ten został zmieniony w celu poprawy skuteczności mechanizmu i podpisany w dniu 2 lutego 2012 r. Na mocy tego traktatu europejski mechanizm stabilności przejmie do 2013 r. zadania wykonywane obecnie przez Europejski Instrument Stabilności Finansowej i europejski mechanizm stabilizacji finansowej. W związku z tym ten przyszły mechanizm powinien już teraz być wzięty pod uwagę w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) W swych konkluzjach z dnia 23 i 24 czerwca 2011 r. Rada Europejska przychylnie przyjęła wyrażony przez Komisję zamiar wzmocnienia synergii pomiędzy programem pożyczkowym dla Grecji a unijnymi środkami finansowymi i poparła wysiłki zmierzające do zwiększenia zdolności Grecji do absorbowania środków unijnych w celu stymulowania wzrostu i zatrudnienia, poprzez przeorientowanie uwagi na poprawę konkurencyjności i tworzenie miejsc pracy. Ponadto Rada Europejska z zadowoleniem i poparciem przyjęła przygotowywanie przez Komisję wraz z państwami członkowskimi kompleksowego programu pomocy technicznej dla Grecji. Niniejsze rozporządzenie stanowi wkład w takie działania służące wzmocnieniu synergii.
- (13) Aby ułatwić zarządzanie finansowaniem Unii i przyspieszyć inwestycje w zainteresowanych państwach członkowskich i regionach oraz zwiększyć oddziaływanie finansowania na gospodarkę, należy – w uzasadnionych przypadkach, tymczasowo i bez uszczerbku dla okresu programowania na lata 2014–2020 – zezwolić na zwiększenie płatności okresowych z Europejskiego Funduszu Rybackiego o kwotę odpowiadającą dziesięciu punktom procentowym powyżej poziomu współfinansowania każdej z osi priorytetowych w państwach członkowskich, które stoją w obliczu poważnych trudności związanych z ich stabilnością finansową i które zwróciły się z wnioskiem o skorzystanie z tego środka, w związku z czym ich wkład krajowy został odpowiednio obniżony. Z racji tymczasowego charakteru takiego zwiększenia płatności i w celu zachowania pierwotnych poziomów współfinansowania jako punktu odniesienia do obliczania tymczasowo zwiększonych kwot, zmiany wynikające z zastosowania mechanizmu nie powinny być odzwierciedlone w planie finansowym zawartym w programach operacyjnych. Powinna jednak być możliwa aktualizacja programów operacyjnych po to, aby skoncentrować środki finansowe na kwestiach konkurencyjności, wzrostu i zatrudnienia oraz aby dostosować cele i założenia tych programów do zmniejszenia całkowitych dostępnych środków finansowych.
- (14) Państwo członkowskie występujące do Komisji z wnioskiem o skorzystanie z odstępstwa na mocy niniejszego rozporządzenia powinno przedłożyć wszystkie informacje konieczne do tego, by Komisja – w oparciu o dane dotyczące jego makroekonomicznej i fiskalnej sytuacji – mogła stwierdzić, że brak jest środków na pokrycie wkładu krajowego. Powinno także wykazać, że zwiększenie płatności wynikające z przyznania odstępstwa jest niezbędne do zagwarantowania dalszej realizacji programów operacyjnych oraz że problemy ze zdolnością absorpcyjną utrzymują się nawet przy użyciu maksymalnych pułapów mających zastosowanie do poziomów współfinansowania określonych w art. 53 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 ⁽¹⁾.
- (15) Państwo członkowskie składające do Komisji wniosek o skorzystanie z odstępstwa na podstawie niniejszego rozporządzenia powinno również wskazać odniesienie do odpowiedniej decyzji Rady lub innego aktu prawnego, na mocy którego kwalifikuje się ono do skorzystania z odstępstwa. Komisja powinna dysponować odpowiednim okresem czasu, poczynwszy od przedłożenia wniosku przez państwo członkowskie, na weryfikację prawidłowości przedłożonych informacji i zgłoszenie jakichkolwiek zastrzeżeń. Aby przedmiotowe odstępstwo było skuteczne i mogło funkcjonować, należy przewidzieć domniemanie, zgodnie z którym taki wniosek uznaje się za uzasadniony, jeżeli Komisja nie wniesie żadnych zastrzeżeń. Jeżeli Komisja wnosi zastrzeżenia do wniosku państwa członkowskiego, powinna przyjąć, w drodze aktów wykonawczych, decyzję w tej sprawie, odpowiednio ją uzasadniając.
- (16) Należy odpowiednio zmienić zasady obliczania płatności okresowych i płatności salda końcowego w odniesieniu do programów operacyjnych w okresie, w którym państwa członkowskie otrzymują pomoc finansową Unii przeznaczoną na rozwiązanie poważnych trudności związanych z ich stabilnością finansową.
- (17) Trzeba zapewnić odpowiednią sprawozdawczość z wykorzystania zwiększonych kwot udostępnianych państwom członkowskim korzystającym z tymczasowego zwiększenia płatności okresowych na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (18) Po zakończeniu okresu, w którym pomoc finansowa była dostępna, oceny przeprowadzone zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 mogą wymagać między innymi oceny, czy zmniejszenie krajowego współfinansowania nie prowadzi do znacznych rozbieżności z początkowo ustanowionymi celami. Takie oceny mogą doprowadzić do zmiany programu operacyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.

- (19) Ponieważ bezprecedensowy kryzys dotyczący międzynarodowe rynki finansowe oraz bezprecedensowe pogorszenie koniunktury gospodarczej, które miały istotny negatywny wpływ na stabilność finansową kilku państw członkowskich, wymagają szybkiej reakcji w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom dla gospodarki jako całości, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie możliwie jak najszybciej. Biorąc pod uwagę wyjątkową sytuację zainteresowanych państw członkowskich, powinno być ono stosowane z mocą wsteczną – począwszy od roku budżetowego 2010, albo od dnia, w którym pomoc finansowa została udostępniona, w zależności od statusu państwa członkowskiego występującego z wnioskiem – w odniesieniu do okresów, w których państwa członkowskie otrzymywały pomoc finansową z Unii lub od innych państw członkowskich należących do strefy euro w celu rozwiązania poważnych problemów związanych z ich stabilnością finansową.
- (20) W przypadku gdy przewidziane jest tymczasowe zwiększenie płatności okresowych, zwiększenie takie należy analizować również w kontekście ograniczeń budżetowych, z którymi zmagają się wszystkie państwa członkowskie, które to ograniczenia powinny we właściwy sposób zostać odzwierciedlone w budżecie ogólnym Unii Europejskiej. Ponadto z uwagi na fakt, że głównym celem odnośnego mechanizmu jest przezwyciężenie obecnych trudności, powinien on mieć zastosowanie w ograniczonym czasie. W związku z tym stosowanie mechanizmu powinno się rozpocząć z dniem 1 stycznia 2010 r., a okres jego obowiązywania powinien być ograniczony do dnia 31 grudnia 2013 r.
- (21) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1198/2006,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1198/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 76 i 77 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 76

Zasady obliczania płatności okresowych

1. Płatności okresowe obliczane są przy zastosowaniu poziomu współfinansowania, określonego zgodnie z aktualnym planem finansowym dla danej osi priorytetowej i danego celu, do wydatków publicznych zadeklarowanych w poświadczonej przez instytucję certyfikującą deklaracji wydatków w ramach tej osi priorytetowej i w ramach każdego celu »konwergencja« / innego niż »konwergencja«.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, w odpowiedzi na szczególny i odpowiednio uzasadniony wniosek państwa

członkowskiego, płatność okresowa jest równa kwocie wsparcia unijnego wypłaconego lub należnego do zapłaty na rzecz beneficjentów w ramach danej osi priorytetowej i celu. Kwota ta musi zostać wskazana przez państwo członkowskie w deklaracji wydatków.

3. W drodze odstępstwa od art. 53 ust. 3, na wniosek państwa członkowskiego płatności okresowe zostają zwiększone o kwotę odpowiadającą dziesięciu punktom procentowym powyżej stawki współfinansowania każdej osi priorytetowej, maksymalnie do 100 %, stosowanej do kwoty kwalifikowalnych wydatków publicznych nowo zadeklarowanych w każdej poświadczonej deklaracji wydatków przedłożonej w okresie, w którym państwo członkowskie spełnia jeden z następujących warunków:

- a) pomoc finansowa jest mu udostępniona na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 407/2010 z dnia 11 maja 2010 r. ustanawiającego europejski mechanizm stabilizacji finansowej (*) lub jest mu udostępniona przez inne państwa członkowskie ze strefy euro przed wejściem w życie tego rozporządzenia;
- b) średnioterminowa pomoc finansowa jest mu udostępniona zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich (**);
- c) pomoc finansowa jest mu udostępniona zgodnie z Traktatem ustanawiającym europejski mechanizm stabilności podpisanym w dniu 2 lutego 2012 r.

4. Do celów obliczenia płatności okresowych po zaprzestaniu przez państwo członkowskie korzystania z pomocy finansowej Unii, o której mowa w ust. 3, Komisja nie bierze pod uwagę zwiększonych kwot wypłaconych zgodnie z tym ustępem.

Kwoty te są jednak brane pod uwagę do celów art. 79 ust. 1.

5. Zwiększone płatności okresowe wynikające z zastosowania ust. 3 są udostępniane instytucji zarządzającej w możliwie najkrótszym terminie i są wykorzystywane wyłącznie do celów dokonywania płatności związanych z realizacją programu operacyjnego.

6. W kontekście sprawozdawczości rocznej zgodnie z art. 67 ust. 1 państwa członkowskie przedstawiają Komisji odpowiednie informacje na temat stosowania odstępstwa, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, wykazując, w jaki sposób zwiększone kwoty wsparcia przyczyniły się do wspierania konkurencyjności, wzrostu i zatrudnienia w zainteresowanym państwie członkowskim. Komisja uwzględni te informacje przy przygotowywaniu sprawozdań rocznych przewidzianych w art. 68 ust. 1.

*Artykuł 77***Zasady obliczania wypłat salda**

1. Wypłaty salda są ograniczone do tej z następujących dwóch kwot, która jest niższa:

- a) kwoty obliczonej przy zastosowaniu poziomu współfinansowania określonego zgodnie z aktualnym planem finansowym dla danej osi priorytetowej i danego celu do wydatków publicznych zadeklarowanych w poświadczonej przez instytucję certyfikującą końcowej deklaracji wydatków w ramach tej osi priorytetowej i w ramach każdego celu »konwergencja« / innego niż »konwergencja«;
- b) kwoty pomocy Unii wypłaconej lub należnej do zapłaty na rzecz beneficjentów w ramach danej osi priorytetowej i celu. Kwota ta musi być wyszczególniona przez państwo członkowskie w poświadczonej przez instytucję certyfikującą końcowej deklaracji wydatków w ramach każdej osi priorytetowej i w ramach każdego celu.

2. W drodze odstępstwa od art. 53 ust. 3, na wniosek państwa członkowskiego, płatności salda końcowego zostają zwiększone o kwotę odpowiadającą dziesięciu punktom procentowym powyżej poziomu współfinansowania każdej osi priorytetowej, maksymalnie do 100 %, stosowaną do kwoty wydatków kwalifikowalnych nowo zadeklarowanych w każdej poświadczonej deklaracji wydatków przedłożonej w okresie, w którym państwo członkowskie spełnia jeden z warunków określonych w art. 76 ust. 3 lit. a), b) i c):

3. Do celów obliczenia płatności salda końcowego po zaprzestaniu przez państwo członkowskie korzystania z pomocy finansowej Unii, o której mowa w art. 76 ust. 3, Komisja nie bierze pod uwagę zwiększonych kwot wypłaconych zgodnie z tym ustępem.

(*) Dz.U. L 118 z 12.5.2010, s. 1.

(**) Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

*„Artykuł 77a***Limity wkładu Unii realizowanego poprzez płatności okresowe i płatności salda**

1. Nie naruszając art. 76 ust. 3 oraz art. 77 ust. 2, wkład Unii realizowany poprzez płatności okresowe i płatności salda końcowego nie może być wyższy niż wkład publiczny i maksymalna kwota pomocy z EFR dla każdej osi priorytetowej i celu zgodnie z decyzją Komisji o zatwierdzeniu programu operacyjnego.

2. Odstępstwo, o którym mowa w art. 76 ust. 3 i art. 77 ust. 2, przyznaje Komisja na pisemny wniosek państwa członkowskiego spełniającego jeden z warunków określonych w art. 76 ust. 3 lit. a), b) i c). Wniosek ten składa się w terminie do dnia 17 lipca 2012 r. lub w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym dane państwo członkowskie spełniło jeden z warunków wymienionych w art. 76 ust. 3 lit. a), b) i c).

3. We wniosku składanym Komisji dane państwo członkowskie uzasadnia konieczność odstępstwa, o którym mowa w art. 76 ust. 3 i art. 77 ust. 2, przedstawiając informacje niezbędne do stwierdzenia:

- a) na podstawie danych dotyczących jego sytuacji makroekonomicznej i fiskalnej, że brak jest środków na pokrycie wkładu krajowego;
- b) że zwiększenie płatności, o którym mowa w art. 76 ust. 3 i art. 77 ust. 2, jest niezbędne do zagwarantowania dalszej realizacji programu operacyjnego;
- c) że problemy utrzymują się nawet przy użyciu maksymalnych pułapów mających zastosowanie do poziomów współfinansowania określonych w art. 53 ust. 3;
- d) że spełnia jeden z warunków, o których mowa w art. 76 ust. 3 lit. a), b) i c), przez podanie odesłania do decyzji Rady lub innego aktu prawnego, a także przez podanie konkretnej daty, z którą pomoc finansowa została udostępniona danemu państwu członkowskiemu.

Komisja sprawdza, czy przedłożone informacje uzasadniają przyznanie odstępstwa. Komisja wnosi wszelkie zastrzeżenia co do tych informacji w ciągu 30 dni od dnia przedłożenia wniosku. Jeżeli Komisja postanowi wnieść zastrzeżenia do wniosku państwa członkowskiego, przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, decyzję w tej sprawie wraz z uzasadnieniem.

Jeżeli Komisja nie ma zastrzeżeń co do wniosku państwa członkowskiego, wniosek uznaje się za uzasadniony.

4. Wniosek państwa członkowskiego zawiera również szczegółowe informacje na temat planowanego wykorzystania odstępstwa przewidzianego w art. 76 ust. 3 i art. 77 ust. 2 i informacje dotyczące planowanych działań uzupełniających służących skoncentrowaniu środków finansowych na konkurencyjności, wzroście i zatrudnieniu, w tym – w stosownych przypadkach – informacje dotyczące zmiany programów operacyjnych.

5. Odstępstwo przewidziane w art. 76 ust. 3 i 77 ust. 2 nie ma zastosowania do deklaracji wydatków przedłożonych po dniu 31 grudnia 2013 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się jednak z mocą wsteczną do następujących państw członkowskich:

- a) w przypadku Irlandii, Grecji i Portugalii – ze skutkiem od dnia, w którym udostępniono tym państwom członkowskim pomoc finansową zgodnie z art. 76 ust. 3;
- b) w przypadku Węgier, Łotwy i Rumunii – ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 19 kwietnia 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. BØDSKOV
Przewodniczący
